

In dankbare herinnering

Hendrika Maria Josephina Muller Zus

Weduwe van onze vader Hendrik Padberg
Later weduwe van Johan Wolkorte

Geboren te Losser 3 maart 1916

Overleden te Losser 2 februari 2005

Na de uitvaartviering op 7 februari
in de H. Maria-Geboorte kerk te Losser,
hebben wij haar ter ruste gelegd
op het R.K.-Kerkhof aldaar.

Op het feest van Maria Lichtmis is mama heel rustig gestorven. Heel bijzonder omdat mama een groot Maria vereerder was. Haar vertrouwen in God en Maria was groot en de H. Antonius was haar vriend.

Mama is geboren in een gezin van 8 kinderen. De band onderling was heel sterk en omdat zij de oudste dochter was, bleef zij tot haar huwelijk thuis om haar moeder te helpen en ook in de zaak mee te werken. Zij heeft een fijne jeugd gehad. Mama is op 24 jarige leeftijd getrouwd en kreeg 7 kinderen. Haar eerste kindje moest zij al na enkele uren afstaan: wat 'n verdriet zit daarin opgesloten! Toen zij 53 was moest ze afscheid nemen van onze vader, die door een noodlottig ongeval om het leven kwam. Met haar tweede man Johan is zij 8 jaar getrouwd geweest.

Mama was een krachtige persoonlijkheid, een zekere fierheid kenmerkte haar. Ze had een brede maatschappelijk interesse, ze hield van gezelligheid, puzzelde graag en legde met plezier een kaartje.

Mama bezat een wijsheid, die weldadig was: ze belastte anderen niet met haar zorgen en moeilijkheden, zij klaagde niet. Wij, kinderen van mama, hebben een fijne jeugd gehad, zij was er altijd voor ons: we kwamen nooit in een leeg huis. Ze was een lieve moeder, die geen kwaad woord over iemand wilde horen en zelf ook geen kwaad over anderen sprak; daar was ze sterk in. Zij hield van ons, haar kinderen en wist altijd de vrede te bewaren: zij heeft ons verdraagzaamheid meegegeven. De laatste jaren ging haar gezondheid sterk achteruit: het verlies van haar zus Wies en haar schoondochter Sanny heeft zij heel moeilijk kunnen verwerken.

Haar fijnste dagen waren de donderdagen, dan haalde Eily haar op. Haar geweldige geheugen liet haar de laatste jaren in de steek, ze was zich hier goed van bewust en dat maakte haar erg onzeker. Zelf verlangde ze naar de dood, zij was er klaar voor.

Mama, oma, "zus Muller", bedankt voor wie je was, je was ons zo dierbaar. nogmaals bedankt.

Voor alle belangstelling voor onze lieve moeder en oma, danken wij U.

Kinderen, klein- en
achterkleinkinderen